

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 15 lipca 2014 r.

Poz. 4036

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN- I. 4131.1.276.2014.16 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 11 lipca 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2013, poz. 594 ze zm.)

orzekam

nieważność Uchwały Nr XLII/324/2014 Rady Gminy Ostrowite z dnia 30 maja 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru Gminy Ostrowite, obejmującego wieś Kosewo, Tomiszewo – **ze względu na istotne naruszenie prawa.**

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy Ostrowite Nr XLII/324/2014 została podjęta na podstawie art.18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), art. 14 ust. 8, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647 ze zm.) w zw. z Uchwałą Nr XVIII/144/2012 Rady Gminy Ostrowite z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar wsi Kosewo i Tomiszewo oraz w zw. z Uchwałą Rady Gminy Ostrowite Nr XXI/158/2012 z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część obszaru Tomiszewo i Kosewo.

Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 11 czerwca 2014 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej uchwały organ nadzoru stwierdził,co następuje:

Na sesji w dniu 30 maja 2014 r. Rada Gminy Ostrowite podjęła uchwałę Nr XLII/324/2014 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru Gminy Ostrowite, obejmującego wieś Kosewo, Tomiszewo.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ww. ustawy zostało wydane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

W myśl § 4 pkt 6 tego rozporządzenia ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy,

wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

Na rysunku planu stanowiącym załącznik nr 1 do Uchwały, dla terenu zlokalizowanego w jego południowo – zachodniej części w sąsiedztwie terenów oznaczonych symbolami „KD-L” i „RM” Rada Gminy Ostrowite nie zamieściła symbolu określającego jego przeznaczenie.

Jednocześnie barwne oznaczenie graficzne wraz z objaśnieniami do rysunku planu pozwalają na jego zakwalifikowanie do kategorii terenów rolniczych. Z uwagi na fakt, że dla poszczególnych terenów rolniczych Rada przyjęła w planie różne oznaczenia na rysunku („1R”, „2R”) oraz odmienne ustalenia w treści planu (§ 8 pkt 15 i 16 uchwały) nie sposób jednoznacznie przyporządkować przedmiotowy teren bez oznaczenia do odpowiednich ustaleń planu.

Powyższe stanowi naruszenie cytowanych przepisów art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz § 4 pkt 6 rozporządzenia.

Rada także nie zamieściła symbolu określającego przeznaczenie terenu położonego w środkowej części rysunku planu w sąsiedztwie terenów oznaczonych symbolami „ML”, „CPJ” i „KDW”. W tym przypadku barwne oznaczenie graficzne wskazuje, że ww. teren stanowi teren o funkcji komunikacyjnej – drogę publiczną klasy lokalnej („KD-L”), drogę publiczną klasy dojazdowej („KD-D”) lub teren ciągu pieszo - jezdny („CPJ”). Powyższe oznacza, że Rada nie określiła w sposób jednoznaczny, którym z trzech wspomnianych terenów ww. teren jest. W tym miejscu organ nadzoru nadmienia, iż wyznaczone w planie miejscowym tereny rolnicze pomimo identycznego przeznaczenia różnią się od siebie prawem realizacji zabudowy, która dopuszczona została na terenach oznaczonych symbolem „1R” i zakazana na terenach „2R”. Natomiast tereny oznaczone symbolami „KD-L” i „KD-D” różnią się od terenów „CPJ” stanem prawnym (stanowią drogi publiczne).

Ponadto organ nadzoru stwierdza naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy w zakresie braku wyznaczenia na rysunku planu, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały, linii rozgraniczającej pomiędzy terenami oznaczonymi symbolami „KD-D” i „CPJ” (teren położony pomiędzy terenami „MN” i „2R” na rysunku planu).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Uszczegółowienie tego przepisu stanowi § 4 pkt 9 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury, który stanowi, że ustalenia te powinny zawierać: określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

W ocenianym planie Rada nie określiła minimalnej liczby miejsc do parkowania dla funkcji mieszkaniowej dopuszczonej do realizacji na terenach usług publicznych oraz usług, turystyki, rekreacji i sportu, oznaczonych symbolami „UP” i „4 UT”. Stanowi to naruszenie § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia.

Zgodnie z § 7 pkt 6 ww. rozporządzenia, projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

Na rysunku planu Rada pominęła oznaczenie zabytkowego zespołu pałacowego z 2 poł. XIX w. podlegającego ochronie konserwatorskiej .

W myśl § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

W związku z powyższym organ nadzoru stwierdza, że:

1. w § 4 uchwały Rada ustaliła przeznaczenie terenów oznaczonych symbolem „UT” jako tereny usług rekreacji i sportu, a w § 8 pkt 5 lit. a uchwały ustaliła przeznaczenie podstawowe terenu oznaczonego symbolem „4 UT” jako teren usług turystyki, rekreacji i sportu;

2. w § 4 uchwały Rada ustaliła przeznaczenie terenów oznaczonych symbolem „U” jako tereny zabudowy usługowej, a w § 8 pkt 7 lit. a uchwały ustaliła przeznaczenie podstawowe terenu oznaczonego symbolem „2 U” jako teren zabudowy usługowej, sportu i rekreacji;

3. w § 8 pkt 13 lit. c uchwały Rada omyłkowo zamieściła parametry zabudowy odnosząc się do funkcji mieszkaniowej zamiast letniskowej.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski stwierdza sprzeczność zapisów uchwały pomiędzy ustaleniem § 5 pkt 2 lit. a uchwały, zakazującymi lokalizacji napowietrznych sieci infrastruktury technicznej, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a § 10 pkt 9 uchwały, dopuszczającym budowę linii średniego i niskiego napięcia jako napowietrznych, wspólnych dla sieci elektroenergetycznej i oświetleniowej na obszarze całego planu miejscowego.

Końcowo organ nadzoru podkreśla, że wątpliwości budzi dopuszczenie w § 8 pkt 1 i 5 uchwały funkcji mieszkaniowej na terenach usług publicznych („UP”) i usług turystyki, rekreacji i sportu („4 UT”), bez uwzględnienia dla niej jakichkolwiek parametrów zabudowy oraz odniesienia się w żaden sposób w treści uchwały do sposobu jej realizacji na przedmiotowych terenach.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek